
Het Woord van de Gerechtigheid

Nummer 167, september, oktober 2020

“Want ieder die nog van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid (St. vert.): hij is nog een kind” (Hebr. 5:13). Het *“woord van de gerechtigheid”* staat in contrast tot *“de eerste beginselen van de uitspraken van God”* (Hebr. 5:12). Het *“woord van de gerechtigheid”* duidt daarom op diepere waarheden waarin God handelt op basis van Zijn gerechtigheid met ons.

Het Woord van de Gerechtigheid wil een bijdrage leveren om christenen vertrouwd te maken met de *“vaste spijs”* (Hebr. 5:14) van het woord van God om geestelijke volwassenheid mogelijk te maken. Bijbelse waarheden die nauwelijks worden onderwezen en van cruciaal belang zijn om *“het einddoel van het geloof”* (1 Petr. 1:9) te bereiken, zullen in het bijzonder onderwerp van aandacht zijn.

Het Woord van de Gerechtigheid wordt geredigeerd door Roel Velema
e-mail: roel@velemaweb.nl
weblog: <http://velemaweb.nl>

De Openbaring van Jezus Christus aan Johannes

Deel 16

Een Troon in de Hemel

“... en zie, er stond een troon in de hemel en iemand was op die troon gezeten” (Openb. 4:2).

De Bijbel heeft veel over Gods troon te zeggen en over tronen die daaraan ondergeschikt zijn.

Het is goed om daar een studie aan te wijden, voor ons begrip van het boek Openbaring, maar ook om de hoogste gezagsverhoudingen in het universum te onderscheiden. Elke studie over de troon van God begint bij God die van eeuwigheid tot eeuwigheid heerst op Zijn troon:

“De Here is Koning. Met majesteit heeft Hij Zich bekleed; de Here heeft Zich bekleed, Hij heeft Zich met kracht omgord. Vast staat nu de wereld, zij wankelt niet” (Psalm 93:1-2).

“U, Here, zetelt tot in eeuwigheid, uw troon staat van geslacht tot geslacht” (Klaagl. 5:19).

Wat een geweldige zekerheid is het dat in deze wereld, waarin koninkrijken elkaar afwisselen, dat er een eeuwige troon van God is. We zien dat de maatschappij en de aarde in verval zijn en de morele grondslagen vernield zijn. David zegt: *“Wanneer de grondslagen zijn vernield, wat kan dan de rechtvaardige doen?”* (Psalm 11:3). We kunnen veel dingen bedenken om te doen, de verkondiging van het evangelie en een rechtvaardig leven. Davids antwoord echter zien we in het volgende vers en dient ook de maatstaf voor ons te zijn:

“De Here woont in zijn heilig paleis, de Here heeft in de hemel zijn troon; zijn ogen slaan gade, zijn blikken doorvorsen de mensenkinderen” (Psalm 11:4).

Gods troon staat in de hemel. De hemel heerst daarom over alles, ook over het aardse. *De hoogste troon is de hemelse troon.* De hemel voert de heerschappij. David verbindt de grondslagen onmiddellijk met de troon van God. Wat is dan de grondslag van de troon van God? Dit lezen we in Psalm 89:14:

“Gerechtigheid en recht zijn de grondslag van uw troon, goedertierenheid en trouw gaan voor uw aangezicht henen.”

In Psalm 11:3 is deze grondslag geschonden: *“Want zie, de goddelozen spannen de boog, zij leggen hun pijl op de pees, om oprechten van hart in het duister te treffen.”*

Het is voor God een hardgrondige gruwel wanneer onschuldig bloed wordt vergoten:

“Deze zes dingen haat de Here, ja, zeven zijn Hem een hartgrondige gruwel: (1) hoogmoedige ogen, (2) een valse tong, (3) handen die onschuldig bloed vergieten, (4) een hart dat heilloze plannen smeedt, (5) voeten die zich haasten om naar het kwade te snellen, (6) wie leugens uitblaast als een vals getuige en (7) wie twist stookt tussen broeders” (Spr. 6:17-19).

Wanneer deze zeven zaken permanent verschijnen op aarde, zijn de grondslagen vernield en kan de rechtvaardige niets doen. Dan zal de troon reageren en dat is precies de situatie op aarde na de opname van de van de gemeente. God neemt de rechtvaardige weg, namelijk zij die in Christus zijn gerechtvaardigd. Zij verschijnen voor de troon van God, maar dat is een andere troon dan die in Openbaring 4. De troon in dit hoofdstuk is de *thronos*. De troon waar de gelovige voor zal verschijnen, is de *bema*, een ander Grieks woord voor een ‘troon’. Laten we die woorden eens nader bekijken:

1. Thronos

Van dit Griekse woord *thronos* is ons woord ‘troon’ afgeleid. Het woord staat in verband met het Griekse werkwoord *thráoo* dat ‘zitten’ betekent. De troon verwijst naar een hoge zetel met een voetbank, die bovenal is toegewezen aan God die alles bestuurt. Daarnaast is deze troon er ook voor koningen, rechters en hooggeplaatste engelen. Het is een zichtbaar teken van waardigheid en macht, zoals we ook zien bij de 24 oudsten in Openbaring 4. Sinds Christus’ hemelvaart zit Hij aan de rechterhand van de troon van God (vgl. Hebr. 12:2), en wordt deze troon de *“troon van de genade”* genoemd (vgl. Hebr. 4:16). Bij Zijn wederkomst zal Christus op de troon van Zijn heerlijkheid zitten (Matt. 25:31), en zullen ook de twaalf apostelen op hun tronen zitten om de twaalf stammen van Israel te richten (Matt. 19:28). God zal dan aan Christus de troon van zijn vader David geven (Hand. 2:30; Hebr. 1:8).

Niet alleen de hemel kent haar tronen, maar ook het rijk van de duisternis, zoals de *“troon van de satan”* (Openb. 2:13) en de *“troon van het beest”* (Openb. 16:10).

Thronos wordt genoemd in Openbaring 1-3 waar het gaat om de troon van de Vader, van de Zoon of van de satan (Openb. 1:4; 2:13; 3:21). In Openbaring 4 en 5 gaat het om de troon (*thronos*) van God.

“Hij is het beeld van de onzichtbare God, de eerstgeborene der ganse schepping, want in Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, de zichtbare en de onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen” (Col. 1:15,16).

Tronen, heerschappijen, overheden en machten vinden we zowel op de hemel en op de aarde. Zo werkt Gods bestuur en we vinden we ze op allerlei niveaus. De komende heerschappij van Christus in het Messiaanse tijdperk zal zowel hemels als aards zijn. Hij heerst in en vanuit de hemel en Hij heerst op de aarde. Christus zal daarom als eerstgeboren Zoon het dubbele deel van de erfenis ontvangen die hemels en aards is. Christenen die hun eerstgeboorterecht verwezenlijken als overwinnaars, zullen door hun hemelse roeping (Hebr. 3:1), vanuit de hemel over de aarde heersen. Israël die haar eerstgeboorterecht heeft verspeeld (Matt. 21:43), zal daarom op de aarde over de aarde heersen als eerste onder de volkeren.

Gods Zoon zal niet alleen op Zijn eigen troon in de hemel zitten, maar Hij zal ook op de troon van David op aarde zitten, te midden van Israël (Lukas 1:31,32; Openb. 3:21). Hij zal in dit opzicht een dubbele heerschappij hebben. Er zijn tegenwoordig weinig christenen die het onderscheid zien tussen het hemelse deel en het aardse deel van het komende koninkrijk. Dit onderscheid is echter nodig om het komende koninkrijk goed te begrijpen. Indien we dit onderscheid niet zien tussen het onvervreembare deel en het vervreembare deel van de twee eerstgeboren zonen — Israël en de gemeente, lopen we het gevaar geen toekomst meer voor Israël te zien of de prijs van de roeping van God voor christenen uit het oog te verliezen. Dan zien we ook niet hoe de tronen binnen Gods koninkrijk zich verhouden.

De basis van dit alles is Gods verbond met Abraham. Het verbond met Abram bevat hemelse en aardse beloften en waren aan Israël als eerstgeboren zoon toegewezen (vgl. Ex. 4:22,23). Door de verwerping van de Messias verloor Israël haar hemelse beloften en vielen zij ten deel aan de heidenen die tot geloof zouden komen (vgl. Matt. 21:43). Het verbond met Abram hield in dat met zijn nageslacht alle volkeren gezegend zouden worden (Gen. 22:18). Dit betekende niet dat God met deze volkeren ook een verbond zou sluiten. God sloot met Abram een verbond, opdat de volkeren de zegen van dit verbond zouden ontvangen. Het verbond met Abram was volledig op basis van geloof, zowel voor Israël als voor de heidenen.

Het woord *thronos* komt met name voor in het boek Openbaring. Steeds vinden we het in het Nieuwe Testament het woord in de letterlijke betekenis, nooit in de zin dat Christus “op de troon van je hart” moet zitten. Bij de wedergeboorte hebben we een nieuwe geest en een nieuw hart ontvangen (Ezech. 36:26-27). De eenwording van Gods Geest met onze geest (1 Cor. 6:17) impliceert al eenwording en niet een uitstrekken om Hem op de troon een toenemende plaats te geven. Het leven in Christus is een leven vanuit wie we zijn en niet een leven dat we moeten worden. Alles werkt vanuit de troon, van binnenuit naar buiten.

2. Bèma

Dit woord *bema* verwijst met name naar een hoge zetel. Het woord wordt vooral gebruikt voor een rechterstoel, maar soms ook vertaald met troon, bijvoorbeeld als Herodes op zijn “troon” zit. Soms verwijst het ook naar een rechtbank (Hand. 25:10). De bekendste verwijzing is echter dat we voor de “rechterstoel” van Christus moeten verschijnen:

“U echter, wat oordeelt u uw broeder? Of ook u, wat minacht u uw broeder? Wij zullen toch allen voor de rechterstoel van Christus gesteld worden” (Rom. 14:10 HSV).

“Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat ieder vergelding ontvangt voor wat hij door middel van zijn lichaam gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad” (2 Cor. 5:10).

Het oordeel voor de rechterstoel zal bepalen in hoe verre we onze geestelijke wedloop met succes hebben gelopen. We moeten onderscheid maken tussen onze eeuwige redding en onze geestelijke wedloop. Ons eeuwig behoud is geen garantie dat we onze geestelijke wedloop met succes zullen lopen. Dat was niet het geval onder Mozes toen hij het volk uit Egypte leidde, en het is ook niet het geval onder Christus. Het argument van Hebr. 3 is dat het huis van Mozes door ongeloof het aardse beloofde land niet binnen kon gaan en dat het huis van Christus door ongeloof het hemelse erfdeel niet zal ontvangen. Wie anders leert, plaatst onze “hoop” op een valse basis. De Israëlieten vielen in de woestijn zonder het beloofde land binnen te gaan. Zij vielen aan de goede kant van het bloed, maar aan de verkeerde kant van het doel van hun roeping. Een christen kan hetzelfde overkomen (vgl. 1 Cor. 10:1-11). Het loon dat een christen ontvangt voor de rechterstoel, wordt gegeven in de vorm van kronen, om deel te krijgen aan de heerschappij van de Here Jezus als mede-erfgenamen van Zijn koninkrijk. Veel christenen zijn echter niet geïnteresseerd in loon en kroon en denken zonder dat ook “gelukkig” te zijn. We moeten echter beseffen dat loon en kroon behoort tot het evangelie voor de gelovige. Er is geen grotere eer dan deel te krijgen aan de heerschappij van de Zoon. Dit is ons eerstgeboorterecht. Esau was ook niet geïnteresseerd in zijn eerstgeboorterecht, maar toen hij de waarde ervan inzag, was het te laat en werd hij afgewezen (vgl. Hebr. 12:16). De Bijbel waarschuwt er voor geen onverschillige houding aan te nemen ten aanzien van onze erfenis (Hebr. 12:16).

Het woord ‘bema’ komen we niet tegen in het boek Openbaring tegen en wordt nooit gebruikt voor Gods heerschappij in het algemeen. Om een podium te bestijgen, dient men stappen omhoog te nemen. Daarom kan ‘bema’ ook vertaald worden door stap of pas. Het geeft dan de gedachte weer van een lengtemaat, zoals in Handelingen 7:5, waar God aan Abraham het land Kanaän beloofde, terwijl Hij hem daarvan nog geen ‘stap’ had gegeven.

Wanneer de gemeente in Openbaring 1 voor Jezus als Rechter staat, is dat voor de rechterstoel van Christus. De basis van dat oordeel is Openbaring 2-3, dat de geschiedenis van de kerk van Jezus Christus profeteert en waarin onze persoonlijke werken deel van uitmaken.

“En Hij Die daar zat, zag eruit als de stenen jaspis en sardius” (Openb. 4:3).

De Here God zit hier op de troon, want Christus zien we pas in hoofdstuk 5. God wordt aangeduid met twee edelstenen, jaspis en sardius. Hun betekenis is symbolisch voor wie Hij is.

Jaspis

De steen jaspis komt zowel in het oude als in het Nieuwe Testament voor. De namen van edelstenen in de oudheid kloppen echter niet altijd met de tegenwoordig gebruikte namen. Wij kennen jaspis als ondoorzichtige gele, bruine en rode kwartsvarianten. Het Griekse woord ‘iaspis’ komt vier keer in het Nieuwe Testament voor, alleen in het boek Openbaring (4:3; 21:11,18,19). In Openbaring 21:11 lezen we:

“Zij had de heerlijkheid van God, en haar uitstraling was als een zeer kostbare edelsteen, als een kristalheldere steen jaspis.”

Hier zien we geen ondoorzichtige jaspis, maar een kristalheldere. Daarom wordt ‘jaspis’ ook wel met ‘diamant’ vertaald. Of met jaspis in de Bijbel ‘diamant’ wordt bedoeld, is niet zeker.

In Exodus 28 en 39 wordt jaspis genoemd als de derde steen in de vierde rij op de borstlap van hogepriester.

Sardius

Sardius is de naam van een roodachtige edelsteen. Sardius is een kwarts, een half-edelgesteente waarvan er twee varianten zijn. De door ijzeroxide bruinachtig-rood gekleurde sardius (Eng. sard) en de oranje-rode variant, die carneool of kornalijn wordt genoemd.

Waarom worden juist deze twee edelstenen genoemd voor God, de Vader die op de troon zit? Er zijn verschillende edelstenen in het boek Openbaring, zoals in Openbaring 21:19-20:

*“En de fundamenten van de muur van de stad waren met allerlei edelgesteente versierd. Het eerste fundament was **jaspis**, het tweede saffier, het derde chalcedon, het vierde smaragd, het vijfde onyx, het zesde **sardius**, het zevende chrysoliet, het achtste beril, het negende topaas, het tiende chrysopraas, het elfde hyacint, het twaalfde amethyst.”*

Jaspis en Sardius maken beiden deel uit van de fundamenten van het hemelse Jeruzalem, namelijk als eerste en zesde. Wanneer we Schrift met Schrift vergelijken, kan hier de sleutel liggen waarom de Vader eruit ziet als de het eerste en zesde fundament.

Jaspis is het eerste fundament en verwijst dat de Vader in alles de eerste is. De Vader, de Zoon en de Heilige Geest staan qua Persoon gelijk, maar in hun functie binnen de Drie-eenheid is dat verschillend. Alles ontspringt bij de Vader, de plannen en doelstellingen van God. Het was in dit licht dat Jezus zei: *“De Vader is meer dan ik”* (Joh. 14:28).

De Vader lijkt echter ook op het getal zes, wanneer sardius naar het zesde fundament verwijst. Het getal 6 staat in nauw verband met het getal 7. De zes is de voorlaatste, het bijna volmaakte. Het is ook het getal van de mens. In de vroege kerk werd de zes in het bijzonder verbonden met de zes scheppingsdagen en verwijst naar bedrijvigheid: *“Mijn Vader werkt tot nu toe en Ik werk ook”* (Joh. 5:17).

Bij de Vader begint alles en Hij is de levende God, van waaruit altijd bedrijvigheid voorkomt. Leven betekent stromen van levend water en daarom stagneert er nooit iets bij God. Wat een geweldig universum om voor altijd in te leven!

De regenboog rondom de troon

“en een regenboog was rondom de troon, van aanzien de smaragd gelijk” (Openb. 4:3).

Wat een geweldige woorden zijn dit, dat er een regenboog is rondom de troon van God. De oordelen van God staan op het punt te gebeuren, maar de hoogste troon, de troon van God, is uiteindelijk een troon van genade. Dus in de prelude van Openbaring 6-19, waar het ene oordeel op de andere volgt, begint God zijn troon in het volle beeld te stellen. Daar vloeit alles uit voort. Dat laat zien dat een liefdevol en rechtvaardig God de controle heeft.

“Laten wij daarom met vrijmoedigheid toegaan tot de troon van de genade, opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden om hulp te verkrijgen te gelegener tijd” (Hebr. 4:16).

Het hart van God is liefde en genade, maar een uitstraling van heerschappij en bestuur dat recht en gerechtigheid kent. In het hart van God is een kruis waarin Hij voor eeuwig de Trouwe en Liefdevolle is die Zich overgeeft, zoals we ook in het evangelie zien. Het universum is daarom in diepste zin “evangelisch”; er ligt een blijde boodschap aan ten grondslag. Dit zien we al in Genesis 3:15, waar op het evangelie wordt gezinspeeld en een hint geeft naar het Lam dat geslacht is voor deze wereld:

“En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen.”

Het is de regenboog als beeld van Gods trouw, dat deze belofte in Christus is vervuld. Gods trouw omgeeft zijn troon. De regenboog laat zien dat wij onder de bescherming van God staan, zelfs wanneer Zijn oordelen het hevigst zijn. Gods regenboog komen we voor het eerst tegen in Genesis 9:13-16:

“Mijn boog stel Ik in de wolken, opdat die tot een teken zij van het verbond tussen Mij en de aarde. Wanneer Ik dan wolken over de aarde breng en de boog in de wolken verschijnt, zal Ik mijn verbond gedenken, dat tussen Mij en u en alle levende wezens van alle vlees bestaat, zodat de wateren niet weer tot een vloed zullen worden om al wat leeft te verderven. Als de boog in de wolken is, dan zal Ik hem zien, zodat Ik mijn eeuwig verbond gedenk tussen God en alle levende wezens van alle vlees, dat op aarde is.”

We zien daarom twee aspecten rondom de troon. Het is niet onweer of alleen de regenboog, het is een “troon” met een regenboog *rondom*. Twee zaken vullen elkaar aan: genade en gerechtigheid. Het de “regenboog-troon”. Niet alleen de nadruk op Gods liefde noch alleen nadruk op zijn gerechtigheid. We prediken beiden in de verkondiging van het evangelie.

De regenboog was ook het teken van Gods verbond met Noach dat geen enkele wereldwijde vloed de mensheid meer zou treffen. Regenbogen verschijnen door de combinatie van water en licht, waarbij de waterdruppels als prisma fingeren. Regenbogen zijn mooi. Ze zijn gratis en de mooie kleuren spreken van de “*veelkleurige genade van God*” (1 Petr. 4:10 Naardense vert.). De regenboog herinnert ons aan Gods genadig verbond en de veelsoortige en veelkleurige genade van God. Waarom maken we ons zorgen met de permanente aanwezigheid van de boog rondom Zijn troon? God heeft niet beloofd dat we nooit stormen of vloedgolven zullen meemaken, maar Hij heeft wel beloofd dat zij ons niet overweldigen:

“Als je door de wateren gaat, zal ik bij je zijn; en door de rivieren zullen zij u niet overstromen” (Jes. 43:2 HSV).

Jesaja 43:2 blijft van kracht, in leven en in dood. We hebben daarom niet te vrezen, ook al is de zon verborgen door de wolken. Ook de lichamelijke dood doet ons geen kwaad, want “*het leven is voor mij Christus en het sterven is voor mij winst*” (Fil. 1:21). “*Kom ik om, dan kom ik om*”, zei Esther (Esther 4:16).

Het Hebreeuws woord voor ‘boog’ in Genesis 13-16 is **קֶשֶׁת** (qèsjet) en is van toepassing op een regenboog als een handboog om te schieten. Achter het woord ligt de gedachte van ‘buigen’ en zo de vorm bepaalt. Een handboog is, behalve voor de jacht, een oorlogsinstrument. God heeft de boog echter ook ingesteld als een beeld van Zijn genade en trouw en als een garantie voor vrede.

Een regenboog van smaragd

De smaragd is altijd beschouwd als de 'koning van de edelstenen'. De diepe en frisse groene kleur is uniek en werd synoniem met de officieel erkende kleur *smaragdgroen*.

De kleur groen is in de Bijbel nadrukkelijk aanwezig en staat altijd voor frisheid, groei, vrede, leven en overvloed.

De smaragdgroen geeft de troon van God. Het is de troon van waaruit alle leven, vrede, groei en overvloed ontspringt, vanuit God die het leven is. De hemel is van een ongelofelijke frisheid en ons verblijf in de hemel zal ons deel zijn. Van hieruit zullen de overwinnaars heersen met Christus en wandelen in verlost lichamen. Ja, dan zal God, naast onze geest die al is verlost, ook onze ziel en lichaam verlost hebben en zullen wij het troonleven in alle volheid ervaren:

“Doch de God van alle genade, die u in Christus geroepen heeft tot zijn eeuwige heerlijkheid, Hij zal u, na een korte tijd van lijden, volmaken, bevestigen, sterken en grondvesten” (1 Petr. 5:10).

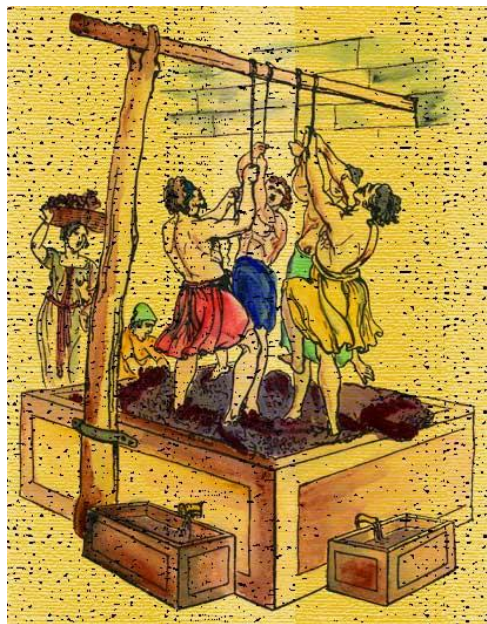
“Zoals de aanblik is van de boog, die in de regentijd in de wolken verschijnt, zo was de aanblik van die omhullende glans. Aldus was het voorkomen der verschijning van de heerlijkheid van de Heer. Toen ik haar zag, viel ik op mijn aangezicht, en ik hoorde de stem van Een, die sprak” (Ezech. 1:28).

Wat is een regenboog? We kijken ernaar, worden erdoor in vervoering gebracht, erdoor gefascineerd. We zien de heerlijkheid van de Heer erin. De regenboog zijn zonnestralen die door regen schijnen. De regen werkt als een prisma en breekt het witte licht in de verschillende kleuren. God regeert door dit teken. God zal de wereld niet meer oordelen door overstroming en het stellen als een verbond. Als we naar de profeet Ezechiël luisteren, zien we in de eerste hoofdstukken van zijn boek dat er oordelen volgen. Er zullen volkeren geoordeeld worden.

De regenboog is genade in oordeel. Er is geen vrucht mogelijk zonder de genade van God: *“Maar door de genade van God ben ik, wat ik ben, en zijn genade aan mij is niet vergeefs geweest, want ik heb meer gearbeid, dan zij allen, doch niet ik, maar de genade Gods, die met mij is” (1 Cor. 15:10).*

Paulus zegt niet dat hij in eigen menselijke kracht meer dan allen gearbeid had, maar dat hij tot het punt was gekomen dat de genade van God door hem kon werken. De arbeid van Paulus ging met grote strijd en tegenslag gepaard (vgl. 2 Cor. 6:4-10). In 2 Corinthiërs 4:11-12 schrijft hij:

“Want voortdurend worden wij, die leven, aan de dood overgeleverd, om Jezus' wil, opdat ook het leven van Jezus zich in ons sterfelijk vlees openbare. Zo werkt dan de dood in ons, doch het leven in u.”

De Heer was geestelijk heel ver met Paulus gekomen. In het boek Openbaring is er de regenboog, maar ook de wijnpers, de “*persbak*” (Openb. 14:19,20; 19:15).

De wijnpers is een symbool van druk en verdrukking, waarbij de vrucht in stukken wordt gebroken. De wijnpers van de Heer was het kruis. Hierdoor kon de genade van God tot heil zijn voor de hele mensheid.

Paulus schrijft: “*bovenmate en boven vermogen hebben wij een zware last te dragen gehad*” (2 Cor. 1:8), en wat een zegen kwam er tevoorschijn uit de druk op deze man! De mate waarin wij bruikbaar zijn voor de Heer, is de mate waarin wij de wijnpers in ons leven kennen. Een christen die veel heeft geleden, kan veel leven aan anderen toebedelen. De beste artsen, verpleegkundigen en andere hulpverleners zijn zij die zelf het lijden van de patiënt of hulpbehoevende kennen (vgl. Hebr. 2:18; 4:15).

Paulus was niet bang om te lijden. Hij wilde Christus kennen en de kracht van Zijn opstanding, maar hij wist dat dit nooit buiten “*de gemeenschap aan Zijn lijden*” om kon gaan (Fil. 3:10). Wanneer de Heer ons in de wijnpers plaatst, wordt ons vertrouwen op de Heer op de proef gesteld. Hoe veilig is de Heer dan voor ons? Hoe ver gaat de druk van de wijnpers? Wanneer de Heer dit toelaat, waar is dan het einde? Dan blijkt waar we staan in ons geestelijke leven. Het karakter van een christen wordt bepaald door wie hij of zij onder druk en verdrukking is. Paulus wist goed wat verdrukking voor hem betekende, want Hij wist dat God altijd een positief God is. De wijnpers was voor hem een deur naar een grotere volheid van Christus in ons leven. De wijnpers lijkt op het moment alleen maar smart te brengen, maar het einde is vreugde en een vreedzame vrucht (vgl. Hebr. 12:11). Wij leren meer door lijden dan door het luisteren naar preken.

Onze God is een praktisch God die Zijn genade door ons wilt laten zien door ons deel te laten krijgen aan de gemeenschap aan Christus' lijden. Dit is de weg naar geestelijke vrucht en naar de volheid van Christus in Efeziërs 4:13. Genade en lijden staan niet los van elkaar. Christus heeft geleden op wij genade zouden ontvangen. Wij hebben genade ontvangen en mogen voor Hem lijden. De dood werkt dan in ons, opdat anderen leven ontvangen: “*Zo werkt dan de dood in ons, doch jet leven in u*” (2 Cor. 4:12).

“*Want aan u is de genade verleend, voor Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden*” (Phil. 1:29).

“*Want mag dat roem heten, als gij slagen moet verduren, omdat gij kwaad doet? Maar als gij goed doet en dan lijden moet verduren, dat is genade bij God*” (1 Petr. 2:20).

“En vanuit de troon ...”

“En van de troon gingen bliksemstralen, stemmen en donderslagen uit; en zeven vurige fakkels brandden voor de troon; dat zijn de zeven geesten van God ...” (Openb. 4:5).

Johannes ziet niet alleen de troon van genade met de grootse uitstraling van de regenboog, maar vindt ook dat bliksemstralen, donderslagen en stemmen uitgaan van de troon. Het is interessant dat de werkwoorden in de Griekse tekst *“gingen ... uit ... brandden ...”* in de tegenwoordige tijd staan: *“komen ... brandende”*. Deze tegenwoordige tijd geeft de voortdurende en blijvende toestand weer, zoals ook in de zin: *“En de zee is niet meer”* (Openb. 21:1). Het onweer en de fakkels zijn niet eenmalig, maar zijn permanent voor de troon van God. De situatie doet ons sterk denken aan Gods verschijning op de Sinaï:

“En het geschiedde op de derde dag, toen het morgen werd, dat er donderslagen en bliksemstralen en een zware wolk op de berg waren en zeer sterk bazuingeschal, zodat al het volk dat in de legerplaats was, beefde” (Exodus 19:16).

“En het gehele volk was getuige van de donderslagen, de bliksemstralen, het geluid van de bazuin en de rokende berg. Toen het volk het zag, beefde het en bleef van verre staan” (Exodus 20:18).

Donderslagen en bliksemslagen zijn vaak een teken van Gods ongenoegen (Exodus 9:23;28; 1 Sam. 7:10). Ook zijn er stemmen te horen die synoniem staan voor gedonder:

“En hij riep met luider stem, zoals een leeuw brult, en toen hij riep, lieten de zeven donderslagen hun stemmen horen” (Openb. 10:3).

Er waren ook fakkels voor de troon. Het Griekse woord voor ‘fakkel’ is *lampas*, waarvan ons woord ‘lamp’ is afgeleid. Het woord komt negen keer voor in het Nieuwe Testament en wordt vertaald als fakkel, toorts of (olie)lamp. Het kunnen fakkels van lappen of vlas zijn op een stok (Joh. 18:3) of tuitvormige bakjes met olie die bijgevuld kunnen worden. Het waren de dwaze maagden (Matt. 25:1-8) die de olie van hun lampen moesten bijvullen. De zeven fakkels die Johannes ziet, hebben ook een symbolische betekenis, want het zijn de zeven geesten van God. De zeven fakkels zien we ook in Zacharia 4:2,10:

“Hij zei tot mij: Wat ziet u? Daarop antwoordde ik: Ik zie daar een kandelaar, geheel van goud, met een oliehouder aan zijn top; hij heeft zeven lampen, en telkens zeven toevoerbuizen voor de lampen erbovenop ... Deze zeven zijn de ogen des Heren, die de ganse aarde doorlopen” (Zach. 4:2,10).

Ze doen denken aan de zevenarmige kandelaar in de tempel. Het gaat nu niet meer over de gemeente van Jezus Christus. We komen nu in een nieuwe bedeling.

Studievragen

1. Welke Griekse woorden voor 'troon' ken je?
2. Leg het verschil in betekenis van die woorden uit.
3. Waar duiden de edelstenen jaspis en sardius op?
4. Wat betekent de regenboog rondom de troon van God?
5. Waar duidt smaragd op?
6. Wat is de relatie tussen genade en lijden?
7. Wat sprak je het meest aan in deze studie?